

ka na jevišti dávno překročila svou životnost a její opakované přešívky už k ničemu dobrému nevedly. Tady prý bude reflektovat sté výročí divadla a obsáhne i místní motivy. To zní dosti zlověstně. Podivné je i to, že úvodní kus nebude režirovat nikdo z těch, kterým se v Kladně v posledních letech dařilo, ale umělecký šéf Švandova divadla Dodo Gombár. Nezbyvá než doufat, že nezopakuje děsivý výkon, který předvedl při režirování stejné hrůzného Horáčkova *Kudykama*. Riziko je ale vysoké: i tam se zpívalo a tančilo.

V sedmi případech šlo o premiérové uvedení, které předvedli i etablovaní tvůrci – režisér Miroslav Bambušek (se svými spolupracovníky) či soubor Depresivní děti touží po penězích.

Miroslav Bambušek v site-specific inscenaci *Quatro Mother Fuckers*, vytvořené speciálně pro festival, využil opuštěných podzemních míst Nákladového nádraží Žižkov. Diváci nejprve v jednom z rozsáhlejších prostorů zhlédli zhruba dvacetiminutový „na kolečně vyrobený“ film, promítaný z klasické promítačky, jakousi impresi na téma léto a slunce, a poté

humoru. K uspokojivému zážitku nicméně stačilo, když divák viděné vnímal jen jako sled surrealistických obrazů (ze života tří loserů).

Syrový, nehostinný prostor prodehnul režisér, zejména díky důmyslnému svícení a vrývavé hudbě, sugestivní atmosférou plnou pudové agresivity a sexu. Nešlo sice o nic, co bychom neznali z předchozích Bambuškových prací, režisér si tu však s prostorem opravdu šťastně podal ruce.

Mučení interaktivitou

Soubor Depresivní děti touží po penězích uvedl v domovském

Quatro Mother Fuckers Miroslava Bambuška FOTO NEXT WAVE

sále, žižkovské Venuši ve Švehlovce, *Kabaret Sade*, který je jakýmsi odlehčeným pandanem k inscenaci *120 dnů Sodomy*, již soubor premiéroval na loňském ročníku festivalu. Po příliš ambiciózní, herecky nezvládnuté transkripci romá-

nechal, když se šel před začátkem představení vyprázdnit. Pohrávání si s publikem řídí konferenciér (a šéf souboru) Jakub Čermák: počiná si nenuceně a s improvizací suverenitou vyřčenou výzvu napínavě stupňuje a teprve až po četných atraktivních pobídkách, kdy konečně jeden z diváků „povolí“, večer vyústí ve vpravdě sadeovské finále.

Aktivně jednající divák je kromě jiného odměněn vybranou perverzni rozkoší a totéž nakonec čeká i zbylé obecenstvo, pokud chce opustit sál... Jak se ovšem

re také velmi sluší onen vybledlý a neopravený historický prostor Švehlovy koleje ve stylu art deco, v němž pravidelně hrají.

Miroslav Bambušek: Quatro Mother Fuckers

Příští vlna – Nákladové nádraží Žižkov, premiéra 27. 9. 2015

Depresivní děti touží po penězích: Kabaret de Sade

Příští vlna – Venuše ve Švehlovce, premiéra 21.9. 2015

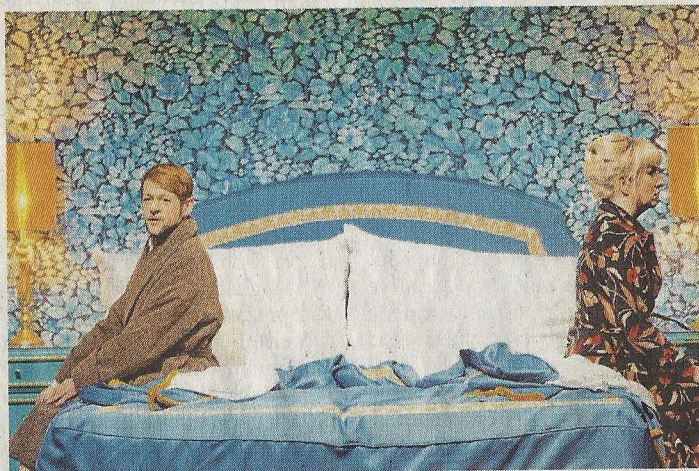
Autor je divadelní kritik

„Němci“ přivezou Pařížka i Marthalerera

JANA MACHALICKÁ

PRAHA Přišel podzim a s ním i tradiční festival německého divadla, který se tentokrát koná od 5. do 28. listopadu. Očekávanou událostí letošního ročníku bude bezpochyby Pařížkova inscenace hry Wolframa Lotze *Směšná temnota* z vídeňského Burgtheatru, která pobrala téměř všechny ceny v prestižní anketě Theater heute.

Dvacátý, jubilejní ročník Pražského divadelního festivalu německého jazyka otevře 5. listopadu berlínská Volksbühne. Hravá inscenace Herberta Fritsche s názvem *Der Die Mann* originálně zpracovává texty vídeňského dadaisty Konrada Bayera. Ještě předtím, 31. října, mohou zájem-

Příliš velká postel. Marthalerova inscenace *King Size* – Michael von der Heide a Tora Agestad jako manželé v hotelovém pokoji, kteří nemohou dojít nočního a vlastního klidu. FOTO PDFNJ

ci vyrazit na divadelní výlet za Goethovým *Faustem* do mnichovského Residenztheateru, kde v titulní roli zhlédnou Wernera Wölberna a jako Mefista herečku Bibianu Beglauovou, která se v roce 2012 představila v Praze v roli Petry von Kantové.

Deutsches Theater z Berlína pak bude pokračovat v programu festivalu Dürrenmattovou *Návštěvou staré dámy* v režii Bastiana Krafta. A to v téměř muzikálovém duchu s pretvořenými songy Lady Gaga. Schauspiel Frankfurt se představí adaptací *Zámku* Franze Kafky v režii Ersana Mondtaga. Herci podle jedné z kritických reflexí působí jako houf kufkavských „teletubbies“, kteří jako by pod maskami rezig-

novali na subtilní nuance a právě díky hrubostem a klauniádám vzniká odstup a pochopení.

Do Prahy se také vrátí Rimini Protokoll se svým dokumentárním sociologickým divadlem, tentokrát půjde o autentický příběh ochrnuté dívky. Navzdory všemu smutku je však *Kontrola kvality* jemně ironickou a hravou inscenací.

Letošní ročník také potěší milovníky švýcarského režiséra Christopa Marthalerera. Jeho autorská inscenace *King Size* v produkci Theater Basel a Théâtre De Vidy z Lausanne je „koncentrátem marthalerovského jevištního umu“. Děj je prostý: v hotelovém pokoji se manželský pár pokouší dojít nočního a vlastního

klidu, ovšem brání mu v tom jejich sny a obrovská postel. Kromě toho je tu také jedna podivná starší dáma, která pojídá špagety z kabelky. Trio doplňuje pianista a aktéři si své potíže usnadňují zpěvem od wagnerovských árií až k šlágrům hitparád.

Letošním laureátem Ceny Josefa Balvína, kterou festival uděluje za nejlepší českou inscenaci německojazyčného textu, je Fassbinderova *Brémská svoboda*. V Městském divadle Kladno ji režiroval Martin Františák. Letošní přehlídka nezůstane u jednoho divadelního výletu, pojedje se do drážďanské činohry na adaptaci Kafkovy *Ameriky*. Tu pořídili Pavel Kohout a Ivan Klíma a nastudoval ji Wolfgang Engel.